

சென்னை மருத்துவ

Q23:417

M29

183634

1692

உ
சீவமயம்

சிகாமணிப்பதிகம்.

இஃது
அவிநாசநாத சிவாமிகள்
திருவாய் மலர்ந்தருளியது.

நெற்குன்றம்,
சு. பொன்னுசாமி பிள்ளையவர்களால்

திருக்கோவலூர்
விலாச அச்சுக்கூடத்தில்
சுப்பெற்றது.

Q 28:41

M29.

183634

உ
சிவசுயம்.

சிவசுண்டிக மெய்ஞ்ஞான தேசிகள் றிருவடி வாழ்க.

சிகாமணிப் பதிகம்

திருவளர் கயிலைச் சயிலமுஞ் சயிலச்
செல்வியுந் தூம்புடை யெயிற்துத்
தீவிடப் பணியும் பாலலோ சனமுந்
திரையெறி வரநதி மதியுந்
கருநிறச் சிறுகட் புகர்முதச் சுருள்நைத்
கடாக்களிற் றுரிவையம் பேராவை
கனலுமிழ் மழுமான் கொடும்புலி யுடையுந்
கரந்தெனைப் பணிகொள நினைந்தே
பெருகொளி யருளே திருவடி வாகப்
பேரளி முதலவோர் நான்கும்
பேருறுப் பாக வோருருத் தாங்கிப்
பெருந்தரைக் கண்ணின்வந் தெனக்கு
வருளொடும் வேதா கமச்சிரப் பொருளே
யருளிய கருணைநா நிகியே
யணிகளர் கோவு ன்குரில்வர் தூசு
யாறுமா முகசிகா மணியே.

கனதிரைச் சல்லா கியிற்படு நேர

கலந்துறு முருகரினே மேகந்

கதிபெறப் பிரித்தந் தீம்துன லெக்திக்

காசினி போற்றுக லென்கும

வினையின லுத்தி தனிற்புகுந் ததுவாம்
 வெள்ளிய நீரினைப் போல
 வெய்யவஞ் ஞான மலத்துக ணீங்க
 விரைமலர்ப் பதஞ்சிரத் திருத்தி
 யுனுமன மாதி யிகந்தநுண் பொருளை
 யுரையின்றி யேயெனக் குரைத்தே
 யுயர்நிலத் தலத்தி லுய்க்கவு மதைவிட்
 டுழலுவே னுய்யுமா லுளதோ
 வனையினு மும்மை யன்படி யாருக்
 கருளிய கருணைவா ரிதியே
 யணிகளர் கோவ னகரில்வா ழரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

(2)

உடறனி லுறையு முயிரினை யியக்கு
 மொருபொரு ளிலிங்கம தாக
 வுயர்தருவேத மந்திரங் கிரியா
 தீக்கையாற் காதலத் துய்த்தே
 விடயம்யா தொன்றிங் கடையினு மதனை
 விளம்புருச் சுவைநிறை வாக்கி
 மெய்யின்மூன் றதனி லுறைதரு மிட்ட
 மேற்பிரா ணபாவலிங் கத்திற்
 றிடமுட னர்ப்பித் துண்ணமேல் வினையுஞ்
 சிதையுமென் றருளிய பின்பு
 செங்கையி லிங்க கோளக மதனிற்
 றிருட்டியு மிமைக்குத லின்றி

யடைவுடன் விழித்தே யிருந்துநின் போத
மகற்றிடென் றுரைத்தவா ரழுதே
யணிகிளர் கோவ நகரில்வா ழரசே
யாறுமா முகசிகா மணியே. (௩)

கதிமிகு மனமா கியபில வங்கள்
கால்வழி கொடுநெடு மரமாங்
காத்திர மதனி லுறுபொறிச் சிணையிற்
கறங்கெனச் சமுன்றுபாய்ந் தெழுந்தே
யிதமுடன் புலனாங் கனியுணத் தாவு
மிதுதனை யுனதரு ணா
லீர்த்தறிவென்னுந் தறிதனி விசைத்தே
யிராப்பக விலாவிடத் துதிக்கு
மதுவொழு கியவா னந்தநற் கனியை
மகிழ்ந்துணும் வாழ்வெனக் கருள்வாய்
மஞ்சகண் படுகு ழிஞ்சியு மதிதோய்
மாடமு நீடுகோ புரமு
மதிகவான் கங்கைப் புனலெனப் பெருகி
யலையெறி பெண்ணையா றதுகு
முணிகிளர் கோவ நகரில்வா ழரசே
யாறுமா முகசிகா மணியே. (௪)

சிவமரு ளனுவு மலந்திரோ பவமுஞ்
செப்பிய வஞ்செழுத் ததனிற்

றிரோபவ மலமும் வரைந்துநின் றிடுமோர்
 சிவமுதன் மூன்றில் வணுவை
 நவமதா நடுவில் வைத்திரு பாலு
 நல்லருட் சிவமதை நிறுவி
 நன்குறும் பஞ்சாக் கரந்தனை யருளே
 நாவெனக் கொடுசெபி யெனவே
 பவமெனுங் கடற்கோ ரம்பியா யருளும்
 பான்மையை மறப்பனோ வடியேன்
 பராபர நித்யா னந்தபே ரொளியே
 பாசுகோ ததியிடத் தழுதே
 யவிரொளி மணிமா டக்கொடி மதியை
 யகலக லுதியென வோச்சு
 மணிகிளர் கோவ னகரில்வா ழரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

(ரு)

சூத்தினி பாத விவேகமென் னிடத்திற்
 றுனிலா திடத்துநற் கருணை
 தான்மிகக் கூர்ந்தே திரிபுடி கடந்த
 தற்பர ஞானம துதவு
 முத்திரை மூன்றுங் கைத்தல நெல்லிக்
 கனியென மோனமா யருளு
 முதல்வநின் றனக்கோ ருதவுகைம் மாறு
 மும்மையா முலகினுங் காணேன்
 பொய்த்தழிபுடம்போடுயிர் பொருண்மூன் றும்
 பொருந்தவே கொடுக்குவ மென்றும்

பொருவிலி நீயு மென்னையாட் கொள்ளும்
 போதவைக் குதகங்கொண் டனைமா
 லத்தனே யடலா விமலசிற் சொருப
 வைந்தவித் தோருளத் தழுதே
 யணிகிளர் கோவ னகரில்வா ழாசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே. (சு)

பரசிவ மெனவும் பரசூரு வெனவும்
 பகர்பொரு ளிரண்டுமொப் பெனவே
 பரனரு ஞாயரா கமமுரை செயினும்
 பரமனுக் குயர்குரு வெனவே
 திரமுட னறிந்தே னெவ்விதத் தென்னிற்
 செப்புவன் சிவன்விபுத் துவமாய்ச்
 செறியினு முயிர்க ளறிக்கிலா வகையைத்
 தேசிக வருவினாற் சிவன்றன்
 காவனை யுயிர்க ளறியவா கமநூற்
 கலையினு வியமமா தியினாற்
 காட்டிவீ டடைய நாட்டம்வைத் தவினாற்
 காரணங் குருவலா துளதோவனக் காப்பக் கா
 வரியநின் பெருமைக் குவலையிப் புனியி
 லாய்ந்தெடுத் துரைககவு மரிதே
 யணிகிளர் கோவ னகரில்வா ழாசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே. (சு)

கருத்தடங் கியதே முத்தியு மதுதான்
 கையகன் நிடிற்றிற் பெனவே
 கயனெடு வேற்க னுமையவ டனக்குக்
 கயிலையி லுரைத்தவப் படியே
 திரைத்தடங் கடல்கூழ் புவனியி லெனக்கோர்
 தேசிக வருவமாய் வந்தே
 செப்பவு மதனைச் சாதியா துழலுஞ்
 சிறியனே லுய்யுமா றுளதோ
 வருத்தமாம் பவரோ கத்தினுக் கொருநல்
 வயித்திய ஞானநன் மணியே
 மாதவம் புரிவேர ரகத்திரு ளிரிய
 வளரருட் சுடருமி ழொளியே
 யரத்தமென் கழுகீர் நித்தில வொளிகண்
 டலருநெற் றடவயல் புடைசூ
 முணிகிளர் கோவ னகரில்வா ழரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

(அ)

முந்தையூழ் வினையின் பகுதியாற் றொடரு
 மோகமார் காமவெவ் வெகுளி
 முதிர்மயக் கிவையாற் பிறந்திறந் தயரு
 மூதறி விவியுனை யறிந்தே
 வந்தடைந் துய்யும் வகைபக ரென்ன
 வாய்மையு முரைத்திட வலனோ
 மால்கரி மதத்தின் மயக்கமீக் கொளவே
 வலியபா கன்றனை யறிந்தே

யெந்தைநீ யெனையிப் போது காத்திடுக
 வென்றுரைத் திடுமதோ வதுபோ
 லென்மய லறிந்தே காக்கநீ யல்லா
 லெளியனுக் கோருணர் வுளதோ
 வந்தரத் தகடு கிழியவே யுயரு
 மம்பொனார் கோபுர மதில்கு
 முணிகிளர் கோவ னகரில்வா ழரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

(க)

சிறுமக வின்மை யொளிர்மணி யெனவுந்
 தெரிதலில் விழியுடை யவன்மைச்
 சேருமஞ் சனம்போன் மாலயன் றேவர்
 தெளிகிலா ஞானநன் மணியை
 வெறிவலி மூட பக்குவ னெனது
 மிகவருள் சுரந்தளித் திடவும்
 வெய்யனே னதையு முறுதிகொண் டேதான்
 விடாதுசா தித்திடா துழலுந்
 தறுகணன் கடையன் கொடியனிட் டோன்
 நக்கவ ரிடத்துறா மடயன்
 சத்திய மிலாத வசத்தியன் றனைநீ
 தயவுடன் கடைக்கண்வைத் தினிதா
 வறிவரு ஞறுதி பத்திமெய்ஞ் ஞான
 மருளியே யெனைப்புரந் தருள்வா
 யணிகிளர் கோவ னகரில்வா ழரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

(ஐ)

அ

வாழி.

திருவெண்ணீ றணிகள் வாழி
தெய்வகண் டிகைத்தார் வாழி
பரவினர்க் கருளும் பஞ்சாக்
கரம்பகர் பவளம் வாழி
மருமலர்ச் சரணம் வாழி
மணிபுயக் குவளை வாழி
யருள்பொழி விழியெங் கோமா
னாறு முகனும் வாழி.

முற்றிற்று.

திருக்கோவலூரில் சமாதி கொண்டு எழுந்தருளி
யுள்ள ஸ்ரீமத் ஆறுமுக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவா
மிகளை அச்சுவாமிகள் சிஷ்ய ரத்தந்தருள் ஒருவராகிய
ஸ்ரீமத் அவிநாசநாத சுவாமிகள் ஸ்ரீமத் திருக்கோவலூர்
பிரபந்தத்துள் இது ஒன்று.

183634

பு. வி. அச்சுக்கூட்டம், திருக்கோவலூர்.

உ
சிவமயம்

சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான தேசிகன் றிருவடி வாழ்க.
திருக்கோவ லுராதீனம்,
ஸ்ரீமத் ஞானியார் மடாலயம்
குருபூஜை நாள்.

முதற் பரமாசாரிய சுவாமிகள்
ஸ்ரீமத் ஆறுமுக மெய்ஞ்ஞான சிவசாரிய சுவாமி
மாசி அனுஷம் கடைசி, குருவாரம்.

இரண்டாவது சுவாமிகள்,
ஸ்ரீமத் சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய
சுவாமிகள், கார்த்திகை அசுவனி மூன்றாஞ் செவ்வாய்
மூன்றாஞ் சுவாமிகள்.

ஸ்ரீமத் சிவசண்முக சங்கண வசவ மெய்ஞ்ஞான
சிவாசாரிய சுவாமிகள், புரட்டாசி கடைசி, சோமவாரம்.

நான்காஞ் சுவாமிகள்,
ஸ்ரீமத் சிவசண்முக பரசிவ மெய்ஞ்ஞான
சிவாசாரிய சுவாமிகள்.
ஐப்பசி கடைசி ஞாயிற்றுக்கிழமை.

கார்த்திர நூல் அக்ஷய ஞ்சு மாசி மீ 13 உ
குருபூஜையில் விநியோகிக்கப்பட்டது.